

УДК 93/94: [378.016: 373.011.3 - 051]

DOI: 10.35619/pse.vi3.35

Бондар Ірина

кандидат педагогічних наук,
доцент кафедри історії України

Рівненського державного гуманітарного університету,
м. Рівне, Україна

ORCID: 0000-0002-2005-8141

e-mail: centuarea16@ukr.net

ВИКОРИСТАННЯ ТВОРЧИХ ЗАВДАНЬ У ПРОЦЕСІ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ІСТОРІЇ

Анотація. У статті на основі аналізу теорії та практики професійної освіти окреслено методичні особливості підготовки майбутніх учителів історії до організації і проведення творчої діяльності здобувачів освіти в Новій українській школі. Наголошено, що реалізація Концепції «Нова українська школа» актуалізує необхідність підготовки компетентного креативного вчителя, який продукуватиме раціональні розв'язки різноманітних проблем, здатного до саморозвитку та самонавчання й надалі та професійній діяльності, водночас, спрямованої на розкриття й розвиток здібностей учнів, що вимагає створення сучасного освітнього середовища, яке стимулюватиме вивільнення творчого потенціалу як здобувачів освіти, так і педагогів. Вказано, що підготовка майбутнього вчителя історії повинна сприяти вирішенню завдань неперервної освіти та формування творчої особистості, здатної до саморозвитку та навчання упродовж життя. Уточнено особливості моделювання різних видів навчальних занять, виділено форми, методи і засоби навчання. Зосереджено увагу на тому, що методика навчання історії повинна передбачати проєктування поетапного та послідовного розвитку здібностей здобувачів, особливий аспект якої складає комплекс завдань, що передбачають засвоєння не лише формально-логічних, а й оперативних знань, залучення до самостійного дослідження інформації, генерування креативного продукту. Схарактеризовано особливості використання творчих завдань у процесі підготовки майбутніх учителів історії.

Акцентовано, що підготовка вчителя історії до проведення творчої діяльності школярів повинна мати комплексний і творчий характер, що сприятиме ефективній підготовці до здійснення професійної діяльності.

Ключові слова: творча діяльність, учитель історії, здобувач освіти, професійна підготовка, творчі завдання.

Постановка проблеми. Розвиток сучасного українського суспільства спонукає до комплексної модернізації системи професійної освіти, створення умов для підготовки фахівців з інноваційним типом мислення, здатних застосовувати нестандартні рішення та вміння діяти в умовах глобальних соціокультурних змін і викликів. У цьому контексті особливої актуальності набувають питання теоретичної та практичної підготовки учителів.

Майбутня професійна діяльність вчителя Нової української школи базується на його підготовці як у мотивованого компетентного фахівця, здатного

творчо мислити, який підготовлений до побудови ефективних суб'єкт-суб'єктних відносин, співпраці і співтворчості усіх учасників освітнього процесу, упровадження педагогіки партнерства, що має забезпечити сприятливі умови освіти, виховання, розвитку і соціалізації кожного з учнів [5]. Тому, розвиток сучасної педагогіки характеризується підвищеною увагою до творчого потенціалу людини, створенням освітнього середовища, що сприяє її саморозвитку. За цих умов у професійній освіті особливої актуальності набувають питання підготовки майбутніх вчителів історії, які орієнтовані на співробітництво педагогів та учнів, емпатійне розуміння вихованців, педагогічний гуманізм; творчість, дослідно-пошукова діяльність; стійку мотивацію на пошук нового в організації навчального процесу [3, с.105].

Аналіз останніх досліджень з проблеми. Проблеми процесу професійної підготовки майбутніх учителів розглядається у багатьох працях, які висвітлюють:

- проблему змісту професійного навчання, змісту педагогічних знань та вмінь (С. Гончаренко, О. Дубасенюк, М. Євтух, В. Луговий, О. Сухомлинська та інші);
- професійні знання, уміння, необхідні здобувачам, методи їх формування в процесі навчання у закладах вищої освіти (М. Євтух, С. Сисоєва, Н. Терентьєва, Н. Хмель);
- питання професійної підготовки та діяльності вчителів, викладачів (В. Гриньова, М. Євтух, О. Дубасенюк, І. Зязюн, В. Ковальчук, Н. Ничкало, О. Пехота, О. Савченко);
- критерії професійної підготовки здобувачів і проблему вдосконалення програми формування майбутнього фахівця (Н. Гузій, П. Лузан, С. Сисоєва);
- методичні аспекти проблеми організації творчої діяльності учнів на уроках історії (К. Баханов, З. Возна, Л. Задорожна, В. Комаров, Т. Ладиченко, П. Мороз, О. Пометун, М. Роговенко та інші).

Однак, незважаючи на підвищений інтерес науковців до проблематики професійної підготовки майбутніх вчителів, у сучасних педагогічних розвідках недостатня увага приділяється питанню формування їх готовності до організації та проведення творчої діяльності учнів на уроках історії залишаються недостатньо вирішеними. Необхідність опанування знаннями, поглиблення когнітивних та практичних умінь, набуття майстерності та інноваційності на рівні, необхідному для розв'язання спеціалізованих задач і проблем у сфері професійної діяльності акцентує використання творчих завдань у процесі підготовки майбутніх учителів історії.

Мета статті – дослідити особливості використання творчих завдань у процесі професійної підготовки майбутніх учителів історії.

Виклад основного матеріалу дослідження. Реалізація Концепції «Нова українська школа» тісно пов'язана з підготовкою вчителя до здійснення професійної діяльності в складних умовах сьогодення, що потребують педагога ініціативного, мислячого, самокритичного, здатного долати стрес, творчо підходити до вирішення освітніх завдань. Наразі місію української школи визначають як допомогу в розкритті й розвитку здібностей, талантів кожної дитини на основі партнерства між учителем, учнем і батьками, адже кожна дитина – неповторна, зі своїми унікальними здібностями і пізнавальними можливостями, що вимагає створення сучасного освітнього середовища, яке стимулюватиме вивільнення творчого потенціалу як здобувачів освіти, так і педагогів [5]. Ключовим завданням сучасної школи стає виховання інноватора, який був би здатний змінювати навколишній світ, розвивати економіку за принципами сталого розвитку, конкурувати на ринку праці та навчатися впродовж життя [5]. Отже, методика навчання історії повинна передбачати проектування розвитку творчих здібностей школярів, особливий аспект якої складатиме комплекс завдань, що передбачає генерування учнями креативного продукту. Саме тому в системі навчання у закладах вищої освіти необхідно забезпечити готовність майбутніх вчителів до набуття школярами досвіду творчої діяльності як ключового фактора їхнього індивідуального зростання й утвердження статусу учня – самостійного суб'єкта навчання.

Аналіз досліджень проблем підготовки майбутніх учителів дозволяє зробити висновок, що показники рівня знань, професійних умінь, їх особистісного розвитку та творчої активності, найтісніше пов'язані з якістю освітнього процесу. На думку дослідників, визначальною умовою формування готовності майбутніх учителів історії до інноваційної діяльності є створення такого освітнього середовища, яке забезпечить: організацію активної педагогічної взаємодії між викладачем та студентами, коли і викладач і студенти є суб'єктами навчання; посилення ролі самостійного навчання; комфортні умови для самореалізації студента; посилення практичної складової професійної підготовки студентів, яка передбачає зв'язок методики викладання дисциплін з навчальними планами школи [4, с.110]. Отже, підготовка вчителя історії до здійснення творчої діяльності школярів повинна мати комплексний (здійснюватись під час проведення різних форм освітнього процесу та видів навчальних занять) і творчий характер (формуванню не лише інтелектуальних, але й креативних здібностей здобувачів). Цей процес повинен відбуватися поетапно та послідовно, що сприятиме ефективній підготовці до здійснення професійної діяльності. Тому для реалізації цих завдань у розробленні робочих програм, моделюванні навчальних занять, педагогічної практики необхідно передбачити конкретні умови, форми, методи і технології та засоби навчання. Досягненню означеної мети сприяють такі форми організації освітньої діяльності здобувачів: загальні (фронтальна, групова, парна, індивідуальна) та

конкретні (лекції, практичні та лабораторні заняття, самостійна робота, навчальні та виробничі практики). Спершу викладач спрямовує зусилля на формування системи знань та умінь, що складає основу майбутньої креативної діяльності здобувачів. Під час лекцій, практичних занять необхідна актуалізація активної мислинневої діяльності в умовах проблемності, «ситуації пошуку», що мотивує студентів, сприятиме формуванню потреби в творчості та є могутнім внутрішнім фактором розвитку здатності до творчості. Основними методами навчання на цьому етапі є проблемний виклад, евристична бесіда, частково-пошуковий метод, «мозковий штурм», метод-прес. Надалі завдання викладача – спрямувати здобувачів на поглиблення знань про способи творчої діяльності, опанування її механізмами. Основними методами навчання у процесі лабораторних, практичних занять, під час виконання індивідуальних завдань стають евристичні, інтерактивні, дискусійні, дослідницькі методи. Доцільно проводити презентації, ділові ігри, конференції, колективне обговорення педагогічних ситуацій, проекти тощо. На наш погляд, самостійна робота здобувачів та їх діяльність у процесі практичної підготовки має включати самоаналіз, характеристику типових педагогічних ситуацій та окреслення способів їх регулювання, розширення досвіду спілкування, проектування процесу самовдосконалення. Через організацію різних навчальних ситуацій, добір проблемних і творчих завдань формуються не тільки теоретичні знання, але й розвиваються практичні професійні вміння здобувачів освіти. Основним критерієм успішності цього процесу є самостійність та дієвість набутих знань та умінь, які дозволяють майбутнім учителям історії усвідомлено брати участь в організації та проведенні індивідуальної і колективної творчої діяльності школярів.

Уважаємо, необхідним у підготовці майбутніх вчителів акцентувати опанування вимог чинних програм, змісту історичної освіти, формами, методами та технологіями, сучасними засобами навчання задля успішності цього процесу. Аналіз чинних програм з історії для середньої школи засвідчує посилення уваги до розвитку творчих здібностей школярів. Це знайшло відображення в акцентах пояснювальної записки: корекції завдань шкільної історичної освіти; виокремленні практичних робіт в обов'язковий компонент освітньої діяльності на уроках історії і надання їм проблемної тематики; у рекомендованих видах креативного продукту (есе, презентація, стаття тощо); у знятті часової регламентації на вивчення окремих питань тощо. Реалізація положень чинних програм спрямована на формування ключових та предметних компетентностей, отже, вимагає формування спеціальних та предметних вмінь учнів, що забезпечують самостійну, творчу діяльність школярів. Тому, робота вчителя повинна вирізнятися систематичністю, послідовністю, наступністю і перспективністю у їх формуванні, що передбачає розроблення системи творчих завдань.

Поняття «творче завдання» вчені характеризують як специфічну форму організації навчального матеріалу, за допомогою якої педагог створює творчу ситуацію, прямо чи опосередковано визначає мету, умови та вимоги до початкової діяльності, в процесі якої учні активно опановують знання та уміння, розвивають особистісні якості [8]. Під час виконання цих завдань передбачаються певні процедури творчої діяльності: самостійне перенесення знань і умінь, що були вже засвоєні раніше, в нову ситуацію; бачення нової проблеми у звичайній ситуації; бачення нової функції об'єкта; пошук альтернативи розв'язку або способу розв'язку; комбінування відомих способів розв'язку у новій ситуації. Отже, творчі завдання – це вправи, для виконання яких потрібно скласти нові правила розв'язання, в результаті чого створюються об'єктивно чи суб'єктивно нові продукти діяльності [1, с.138-139]. Загалом, погоджуючись з наведеними визначеннями, тлумачимо «творчі завдання» як різноманітні за змістом і обсягом види самостійної навчальної роботи, які виконуються учнями за вказівкою вчителя і вимагають створення оригінальних задумів та нових ідей, креативних освітніх продуктів. Акцентуємо, що методика використання творчих завдань у процесі навчання історії передбачає генерування здобувачами освіти креативного освітнього продукту (усного (розповідь, доведення, дискусія, сторигеллінг), письмового (твір, есе, інтерв'ю, сценарій, план-конспект), візуального (колаж, таймлайн, інфографіка, відеофільм, презентація), ігрового (театралізація, конкурс, вікторина, квест) [1, с.140]. В основу розроблення творчих завдань необхідно покласти дидактичні матеріали, що відповідають таким критеріям: тематично-змістової єдності (урахування тематики змісту, доступності, новизни та актуальності); психологічного (урахування наявного рівня пізнавальних можливостей учнів та креативності); соціокультурного (врахування змістових ліній чинної програми, що сприяють формуванню ціннісних і світоглядних орієнтацій учня); компетентнісного (набуття учнями базових і предметних компетентностей паралельно); емоційного (здатність викликати співпереживання сенсів минулого та отримання задоволення від процесу творчої діяльності). Методика застосування цих завдань повинна передбачати такі етапи: 1) актуалізація опорних знань (фактів, ключових поняття, тобто вихідних даних, необхідних для сприйняття й усвідомлення змісту творчого завдання та креативного підходу до їх застосування); 2) пошук та усвідомлення зв'язків між фактами, тенденцій, смислів, явищ минулого; 3) формулювання припущення (гіпотези) (моделювання, конструювання історичної ситуації); 4) визначення шляхів вирішення завдання (оцінка наявності базових даних для вирішення завдання, визначення напрямів пошуку необхідної інформації); 5) винайдення алгоритму розв'язання творчих завдань; 6) творче застосування цього алгоритму розв'язання; 7) перевірка доказовості аргументів і самооцінка результатів розв'язання; 8) вибір способу представлення результатів (креативного продукту) [31, с. 69]. Розв'язання цих завдань відбувається на основі різноманітних дидактичних матеріалів, зокрема історичних документів, що є

інформаційним підґрунтям творчих завдань. Підібрані документи рекомендується опрацювати після проведеного інструктажу. Особливо це стосується підготовки прєктів, до ситуативного моделювання, рольових ігор тощо.

Учням пропонують різноманітні за змістом завдання, зокрема, пов'язані з візуалізацією матеріалу, що вивчається, та фіксацією результатів опрацювання інформації: структурно-логічні схеми, картосхеми, піктограми за спроектованою вчителем структурою (учні роблять самостійні короткі записи, малюнки у зошитах) та повністю самостійна візуалізація учнями бачення певної події, явища чи процесу. Особливістю застосування опорних конспектів та схем є те, що учні самі складають та публічно захищають їх на різних етапах уроку. Приміром, під час вивчення окремих тем учням пропонується такий алгоритм складання опорних конспектів: виділити основні положення теми; зазначити головні факти, ключові поняття; підібрати умовні позначення до кожного положення; зафіксувати у конспекті за допомогою символів-позначень факти, ключові поняття, положення теми; сформулювати висновок. Розроблені опорні конспекти можуть бути представлені у вигляді інфографіки. Творчого характеру набуває діяльність учнів у процесі самостійного створення візуального креативного продукту: колажів, таймлайнів, мепмепінгу, печворку, скрайбінгу, відеофільмів, презентацій тощо. Цікавими є завдання, що передбачають оцінку історичної інформації, які характеризують події з точки зору моральної та правової свідомості, політичної ідеології, історичних діячів, типових представників різних соціальних, етнічних, релігійних груп, визначають вплив особистості на довкілля середовище, на хід історії тощо. Виконання цих завдань спрямоване на формування вмінь: здійснювати системний аналіз; бачити суперечності та цілеспрямовано розв'язувати їх; генерувати оригінальні ідеї; висувати гіпотези; вести багатоваріантний пошук рішення творчих завдань і проблем; здатність переходити від одного способу розв'язання до іншого; вести цілеспрямований пошук необхідної інформації для розв'язання проблеми; здійснювати об'єктивну оцінку творчих продуктів (учні складають історичні портрети, беруть участь у рольових іграх, ситуативному моделюванні тощо). Особливе значення відводиться рефлексивним завданням (пошук сенсів, пошук шляхів розв'язку проблемних ситуацій, аналіз ефективності способів та методів власної діяльності, її результатів), у процесі виконання яких формуються вміння учнів: самостійне перенесення раніше засвоєних знань та умінь в нову ситуацію; бачення нових проблем у знайомих стандартних ситуаціях; бачення нової функції знайомої проблеми; розуміння структури проблеми; уміння бачити альтернативний розв'язок проблеми; уміння створювати оригінальний спосіб розв'язку; уміння комбінувати раніше відомі способи діяльності у новий. Методика використання творчих завдань у процесі організації та проведенні індивідуальної та колективної творчої діяльності школярів не вимагає особливих умов і може впроваджуватись під час проведення різних типів як традиційних,

так і нетрадиційних форм проведення уроку (урок-конференція, урок-круглий стіл, урок-суд, урок-симпозіум, урок-КВК, урок-брейнринг, урок-екскурсія, урок-подорож, урок-презентація, урок-захист творчих робіт та інші). Під час вибору типу уроку необхідно враховувати завдання та зміст етапів роботи з розвитку механізмів творчої діяльності. Наприклад, дуже органічно вписуються в логіку організації практичних робіт завдання, що передбачають формування умінь аналізу, порівняння, систематизації та узагальнення інформації тощо. Розв'язок творчих завдань часто відбувається шляхом дискусійного обговорення навчальних проблем (панельна дискусія, дискусія-симпозіум, дискусія-презентація) тощо. Зауважимо на важливості організації навчальних дискусій із дотриманням таких правил: сперечатися щодо переконливості аргументів доведення; не критикувати, поважати опонента, виявляти стриманість; чітко і логічно формулювати власну позицію; виявляти скромність і самокритичність.

Уважаємо, що результативність творчої діяльності школярів зростає за умови застосування вчителем всього арсеналу творчих завдань, виконання яких, поміж іншого, передбачає здатність учнів: здійснювати системний аналіз, бачити суперечності та цілеспрямовано вирішувати їх, генерувати оригінальні ідеї, висувати гіпотези, вести багатоваріантний пошук рішення творчих завдань і проблем, переходити від одного способу рішення до іншого, здійснювати об'єктивну оцінку творчих розв'язків, вести цілеспрямований пошук необхідної інформації для вирішення проблем.

Отже, у змісті професійної підготовки майбутніх вчителів історії до організації творчої діяльності школярів у Новій українській школі можна виокремити й схарактеризувати основні вимоги щодо її побудови, як-от:

– формування знань та умінь проектування освітнього процесу з урахуванням оновленого змісту шкільної історії, модернізаційних підходів до навчання;

– оволодіння формами, методами і технологіями, засобами навчання, які забезпечують розвиток творчості, а також додаткових мотивів, особистісних якостей, які сприяють успішній освітній діяльності (групові форми роботи, дискусійні методи навчання, рольові ігри, проекти, ситуативне моделювання, використання комплексу творчих завдань розробленого на основі широкого кола історичних джерел з урахуванням багатоперспективності та полікультурності);

– формування умінь організації самостійної роботи учнів, спрямованої на формування вміння працювати з історичними документами (уміння інтерпретувати інформацію, аналізувати, порівнювати, зіставляти факти, події, процеси і явища, встановлювати причинно-наслідкові зв'язки, аргументація власного бачення і тлумачення, формулювання оцінних суджень тощо).

Висновки і перспективи подальших розвідок. Вирішення такої важливої для сучасної практики професійної освіти майбутніх вчителів історії, як організації та здійснення творчої діяльності учнів має досить широкий спектр ще

недосліджених різнорівневих практичних аспектів, як-то: модернізація змісту іпошук нових моделей професійної підготовки майбутніх учителів, розроблення методичного інструментарію задля формування компетентного креативного здобувача освіти. Вбачаємо перспективними подальші пошуки, проектування та адаптацію інноваційних технологій та засобів підготовки майбутніх учителів історії, щопідвищить якість освітнього процесу в закладах вищої освіти.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Бондар І. В. Формування креативності старшокласників у процесі вивчення всесвітньої історії: дис. ... канд. пед. наук: 13.00.02. Рівне, 2021. 260 с.
2. Бондар І. В. Креативні завдання як засіб формування компетентностей на уроках всесвітньої історії. *Нова пед. думка*. 2018. Вип. 3. С. 66–69.
3. Євтух М. Б., Терентьєва Н. О. Підготовка фахівця для Нової української школи як один із напрямів формування людини з новим типом мислення. *Наукова скарбниця Донеччини*. Слов'янськ, 2018. №1. С. 72–77.
4. Кулик І. Підготовка майбутніх учителів історії до інноваційної діяльності в контексті інтеграції України в європейський освітній простір. *Витоки педагогічної майстерності* : зб.наук. праць (Серія «Педагогічні науки»)/ Полтав. нац. пед. ун-т імені В. Г. Короленка. Полтава, 2018. Випуск 21. С.108–112.
5. Нова українська школа. Концептуальні засади реформування середньої школи / М-во освіти і науки України. URL: <https://mon.gov.ua/storage/app/media/zagalna%20serednya/nova-ukrainska-shkola-compressed.pdf> (дата звернення 1.10.2024).
6. Пометун О. І. Компетентнісний підхід у сучасній історичній освіті. *Історія в шк. України*. 2007. № 6. С. 3–12.
7. Проценко І. І. Евристичний діалог у формуванні професійно-творчих умінь майбутнього вчителя. *Професійно-творча самореалізація майбутнього педагога в інноваційній освіті*: монографія / за ред. проф. М. О. Лазарева. Суми: СумДПУ імені А. С. Макаренка, 2013. 386 с.
8. Сисоєва С. О. Основи педагогічної творчості : підручник. Київ: Міленіум, 2006. 346 с.

REFERENCES

1. Bondar I. V. Formuvannia kreatyvnosti starshoklasnykiv u protsesi vyvchennia vsesvitnoi istorii [Formation of Creativity of High School Students in the Process of Studying World History]: dys. ... kand. ped. nauk: 13.00.02. Rivne, 2021. 260 s. [in Ukrainian]
2. Bondar I. V. Kreatyvni zavdannia yak zasob formuvannia kompetentnostei na urokakh vsesvitnoi istorii [Creative Tasks as a Means of Competence Formation in World History Lessons]. *Nova ped. dumka*. 2018. Vyp. 3. S. 66–69. [in Ukrainian]
3. Yevtukh M. B., Terentieva N. O. Pidhotovka fakhivtsia dlia Novoi ukrainskoi shkoly yak odyin iz napriamiv formuvannia liudyny z novym typtom myslennia [Specialist Training for the New Ukrainian School as One of the Areas of Formation of a Person with a New Type of Thinking]. *Naukova skarbnitsia Donechchyny*. Sloviansk, 2018. No1. S. 72–77. [in Ukrainian]
4. Kulyk I. Pidhotovka maibutnix uchyteliv istorii do innovatsiinoi diialnosti v konteksti intehratsii Ukrainy v yevropeiskyi osvittii prostir [Training of Future History Teachers for Innovative Activities in the Context of Ukraine's Integration into the European Educational Space]. *Vytoky pedahohichnoi maisternosti* : zb.nauk. prats (Seriiia «Pedahohichni nauky»)/ Poltav. nats. ped. un-t imeni V. H. Korolenka. Poltava, 2018. Vypusk 21. S.108–112. [in Ukrainian]

5. Nova ukrainska shkola. Kontseptualni zasady reformuvannia serednoi shkoly [New Ukrainian school. Conceptual Principles of Secondary School Reform] / M-vo osvity i nauky Ukrainy. URL: <https://mon.gov.ua/storage/app/media/zagalna%20serednya/nova-ukrainska-shkola-compressed.pdf> (data zvernennia 1.10.2024). [in Ukrainian]

6. Pometun O. I. Kompetentnisnyi pidkhid u suchasni istorichnii osviti [Competency Approach in Modern History Education]. *Istoriia v shk. Ukrainy*. 2007. No 6. S. 3–12. [in Ukrainian]

7. Protsenko I. I. *Evrystychnyi dialoh u formuvanni profesiino-tvorchykh umin maibutnoho vchytelia. Profesiino-tvorcha samorealizatsiia maibutnoho pedahoha v innovatsiinii osviti: monohrafiia* [Heuristic Dialogue in the Formation of Professional and Creative Skills of the Future Teacher. Professional and Creative Self-realization of the Future Teacher in Innovative Education: Monograph] / za red. prof. M. O. Lazarieva. Sumy: SumDPUimeni A. S. Makarenka, 2013. 386 s. [in Ukrainian]

8. Sysoieva S. O. *Osnovy pedahohichnoi tvorchosti : pidruchnyk* [Basics of Pedagogical Creativity: a Textbook] / S. O. Sysoieva. Kyiv : Milenium, 2006. 346 s. [in Ukrainian]

USING CREATIVE TASKS IN THE PROCESS OF TRAINING FUTURE HISTORY TEACHERS

Iryna Bondar

Candidate of Pedagogical Sciences,
Associate Professor at the History of Ukraine Department of the
Rivne State University for the Humanities,
Rivne, Ukraine

ORHID:0000-0002-2005-8141

e-mail: centuarea16@ukr.net

Abstract. The article, based on the analysis of the theory and practice of professional education, outlines the methodological features of training future history teachers for the organization and implementation of creative activities of students in the New Ukrainian School. It is noted that the implementation of the «New Ukrainian School» Concept actualizes the need to train a competent creative teacher who will produce rational consequences of various problems, capable of self-development and self-training in further life and professional activity. The implementation of the Concept is aimed at revealing and developing the abilities of students, which requires the creation of a modern educational environment that will stimulate the release of the creative potential of both education seekers and teachers. It is indicated that the training of the future history teacher should contribute to solving the tasks of continuous education and the formation of a creative personality capable of self-development and lifelong learning. The article defines and characterizes the components of the professional training of future teachers of history in the implementation of the process of organizing and conducting creative activities of students.

The specifics of modeling of various types of training classes are specified, the forms, methods and means of training are highlighted. Emphasis is placed on the fact that the method of teaching history should provide for the design of a gradual and consistent development of students' abilities, a special aspect of which will be a set of tasks that involves the acquisition of not only formal and logical, but also operational knowledge, involvement in independent research of information, generation of a creative product. The features of the use of creative tasks in the process of training future history teachers are characterized.

It is emphasized that the history teacher's preparation for creative activities of schoolchildren should be complex and creative, which will contribute to effective preparation for professional activities.

Keywords: creative activity, history teacher, student of education, professional training, creative tasks.

Стаття надійшла до редакції 21.10.2024 р.